

якість вищої освіти за рахунок впровадження міжнародного виміру у національну освіту. Сучасні реалії життя змушують науковців шукати нові форми і засоби впровадження інтернаціоналізації у навчальний процес, щоб надати об'єктивну можливість студентам долучитися до надбань міжнародного науково-освітнього потенціалу незалежно від рівня достатку і місця проживання.

Дудікова Л.В., Логутіна Н.В.

Проблема готовності до професійної діяльності у процесі майбутньої успішної самореалізації студентів вищих закладів освіти України

Перехід до ринкових відносин, нові соціально-економічні умови розвитку Української держави, її входження до світового співтовариства спонукають до змін в усіх сферах суспільного життя, зокрема, в системі освіти, яка становить основу відтворення інтелектуального, духовного та наукового потенціалу народу, слугує потужним засобом розв'язання проблем розвитку науки й техніки, культури й національного відродження, становлення державності, утвердження принципів демократії, професіоналізації життя країни.

У цьому контексті перед вищими закладами освіти постає відповідальне завдання - забезпечити високопрофесійну підготовку фахівців нової формації, здатних розв'язувати складні проблеми розбудови демократичної, європейської держави. Особливої актуальності набуває проблема підготовки до майбутньої професійної діяльності студентів вищих закладів освіти - дещо специфічного соціального прошарку людей, які мають значний вплив на економічне, політичне, інтелектуальне та наукове життя суспільства.

Тривалий час цій проблемі в нашій країні, з певних об'єктивних причин, не приділялась належна увага, оскільки це потребує активних пошуків у визначенні змісту й методів у її розв'язанні. Майбутнім фахівцям потрібна не тільки солідна професійна база знань, набутих у вищому закладі освіти, але й обов'язкове володіння іноземними мовами – щонайбільше в професійному аспекті.

Володіння іноземною мовою майбутніми фахівцями розглядається нині не тільки як атрибут інтелектуального розвитку людини з вищою освітою, але й як умова успішної діяльності у сфері виробництва, менеджменту, економіки, медицини тощо. Адже майбутній фахівець повинен не тільки досконало володіти знаннями професійного напрямку, але також і вільно спілкуватися з представниками інших держав у різних галузях їхньої майбутньої професійної діяльності для обміну досвідом.

Будучи інструментом людської діяльності, мова у всіх її аспектах, як відомо, неминуче несе на собі відбиток впливу тих, хто нею користується. У цьому контексті іншомовне спілкування професійної спрямованості також не є винятком. Тут відбиток впливу виявляється у лексичних, граматичних, синтаксичних, психолінгвістичних особливостях професійного спілкування, що і складає зміст дисципліни «Іноземна мова за професійним спрямуванням» (ІМПС). Це можна представити у вигляді:

- а) професійно значущих текстів;
- б) країнознавчих знань, які забезпечують необхідний фон, на якому реалізується професійно обумовлена мовленнєва поведінка;

в) іншомовних знань і мовних автоматизмів (навичок), здатних до переносу в умови професійно значущої тематики і ситуацій спілкування;

г) комунікативних умінь мовного спілкування, які відповідають мотивам і цілям майбутньої професійної діяльності фахівця й адекватні поведінковим нормам, прийнятим у професійно детермінованім соціумі користувачів іноземною мовою.

Проблема готовності майбутнього інтелектуального та наукового потенціалу нашої країни до професійного іншомовного спілкування тепер активно досліджується педагогами, психологами, лінгвістами тощо.

У ракурсі розв'язання нашої проблеми викликають інтерес дослідження науковців, які проводилися у процесі інтенсивного вивчення іноземної мови, в яких простежується тенденція до зміни парадигми іншомовної підготовки студентів у вищих закладах освіти немовного профілю, а також розвиток професійної іншомовної компетенції, формування «цілісної культурно-мовної особистості».

Аналіз наукових досліджень з розглядуваної проблеми дав змогу визначити, що готовність майбутнього фахівця до професійного іншомовного спілкування становить важливий компонент загальної фахової компетентності, інтегративну особистісну якість, якою визначається здатність налагоджувати продуктивні комунікативні контакти з партнерами за їхньою спільною професійною діяльністю, ефективно використовувати вербальні й невербальні засоби іншомовного спілкування.

Отже, професійна готовність – це суб'єктивний стан особистості, яка вважає себе здатною і підготовленою до виконання визначеної майбутньої професійної діяльності. Досліджувана професійна підготовка включає знання, уміння, навички і відносини, які відповідають профілю діяльності та розглядаються на особистісному або професійному рівнях.

Таким чином, можна зробити висновок, що проблема готовності до професійної діяльності у процесі майбутньої успішної самореалізації студентів вищих закладів освіти України є актуальною педагогічною проблемою, яка тісно пов'язана із навчанням професійного іншомовного спілкування майбутнього інтелектуального потенціалу нашої держави та є одним із найважливіших компонентів підготовки фахівців нової формації у вищому закладі освіти і являє собою соціальну та педагогічну проблему. Важливу роль у її розв'язанні покликана відіграти навчальна дисципліна «Іноземна мова за професійним спрямуванням», що є предметом подальшого дослідження у цьому напрямі.

Дудник В.М., Вижга Ю.В., Андрікевич І.І.

Імплементація міжнародних стандартів симуляційного навчання в педіатрії

Університет являється фундаментом побудови якісних теоретичних та практичних знань та вмінь, місцем ідейного та професійного виховання майбутнього лікаря. Базові знання, що закладаються впродовж 6 років навчання в університеті повинні бути доведені до рівня професійної майстерності, аби молодий лікар міг впевнено розпочинати професійну діяльність. Саме опанування базових навиків в умовах максимально наближених до реальних,